

Република Србија
**КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ
КОНКУРЕНЦИЈЕ**

Број: 4/0-02-598/2016-1
Датум: 18.08.2016. године
Београд
Савска бр. 25/IV

На основу члана 35. став 2. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“ бр. 51/2009 и 95/2013), председник Комисије за заштиту конкуренције доноси

ЗАКЉУЧАК

I ПОКРЕЋЕ СЕ ПОСТУПАК по службеној дужности против привредног друштва „N SPORT“ друштво са ограниченом одговорношћу за спољну и унутрашњу трговину, из Београда – Земун, матични број 17067648, са седиштем на адреси Аутопут за Нови Сад 150а, Београд – Земун, чији је законски заступник директор Далибор Шарић, и привредног друштва „PREDUZEЋЕ ЂАК“ ДОО Београд – Земун, матични број 07512481, са седиштем на адреси Милана Решетара бр. 5, Београд – Земун, чији је законски заступник директор Ђока Ђачић, ради испитивања повреде конкуренције из члана 10. Закона о заштити конкуренције.

II Позивају се сва лица која располажу подацима, исправама или другим релевантним информацијама које могу допринети утврђивању чињеничног стања у овом поступку да исте доставе Комисији за заштиту конкуренције на адресу Ул. Савска бр. 25/IV, Београд.

III Овај закључак се објављује у „Службеном гласнику РС“ и на интернет страници Комисије за заштиту конкуренције.

Образложење

Комисија за заштиту конкуренције је, у току спровођења анализе услова конкуренције на тржиштима велепродаје и малопродаје спортске обуће, одеће, опреме и аксесоара на територији Републике Србије, прибавила информације, податке и документацију у виду уговора о купопродаји које су дистрибутери спортске обуће, одеће, опреме и аксесоара закључивали са својим купцима малопродавцима у периоду од 2011. до 2016. године.

Комисија је прикупљену документацију испитивала са становишта евентуалне примене члана 10. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“ бр. 51/2009 и 95/2013 – у даљем тексту означен као: Закон) којим се прописује дефиниција и забрана рестриктивних споразума.

Рестриктивни споразуми су споразуми између учесника на тржишту који имају за циљ или последицу значајно ограничавање, нарушавање или спречавање конкуренције на територији Републике Србије. Између осталих, како је то набројано у члану 10. став 2. Закона, рестриктивни споразуми су и уговори или поједине одредбе уговора којима се нарочито: непосредно или посредно утврђују куповне или продајне цене или други услови трговине; ограничава и контролише производња, тржиште, технички развој или инвестиције; примењују неједнаки услови пословања на исте послове у односу на различите учеснике на тржишту, чиме се учесници на тржишту доводе у неповољнији положај у односу на конкуренте; условљава закључивање уговора или споразума прихватањем додатних обавеза које с обзиром на своју природу и трговачке обичаје и праксу нису у вези са предметом споразума; деле тржишта или извори набавки.

Чланом 10. став 3. Закона прописано је да су рестриктивни споразуми забрањени и ништави, осим у случајевима изузећа од забране у складу са Законом.

Изузеће од забране рестриктивних споразума могуће је у случајевима прописаним чланом 14. Закона, којим се дефинишу споразуми мањег значаја, чланом 13. Закона, којим је прописана могућност изузећа по категоријама споразума, при чему се примењују и релевантне уредбе о изузећу по категоријама споразума, а исто тако и у поступцима појединачног изузећа од забране прописаног чланом 12. у вези са чланом 11. Закона.

Могућност изузећа од забране у сваком случају не постоји за оне рестриктивне споразуме који садрже тзв. „тешка ограничења“ у споразумима, која за циљ и/или последицу имају или могу имати значајно ограничавање, нарушавање или спречавање конкуренције на територији Републике Србије. Једно од таквих ограничења у рестриктивним споразумима, које нужно резултира значајно већим антиконкурентским ефектима у односу на евентуалне проконкурентске ефекте, које не подстиче технички или економски напредак, нити потрошачима обезбеђује правичан део користи, а намеће учесницима на тржишту ограничења која нису неопходна за постизање циља конкретног споразума, је и одређивање цена у даљој продаји, које продавац намеће свом купцу за даљу продају његових производа, а којих се овај мора придржавати у формирању своје ценовне политике. При томе не постоји разлика да ли се ради о даљој малопродаји крајњим купцима – потрошачима или о даљој продаји на veleprodajном нивоу дистрибуције производа.

На претходно описани начин Комисија је дошла до сазнања да су странке у овом поступку: „N SPORT“, из Београда – Земун (у даљем тексту означен као: N SPORT), и „PREDUZEĆE ЂАК“ ДОО из Београда – Земун (у даљем тексту означен као: ЂАК), дана 15.01.2014. године закључиле Уговор о купопродаји бр. 01/14, заведен код N SPORT под деловодним бројем 0327 од 15.01.2014. године, а код предузећа ЂАК под деловодним бројем 201-1/14 од 16.01.2014. године, чија је примена уговорена од дана потписивања уговора до 31.12.2014. године, као и да су дана 01.02.2015. године закључиле Уговор о купопродаји бр. 01/15, заведен код N SPORT под деловодним бројем 0553 од 30.01.2015. године, а код предузећа ЂАК под деловодним бројем 627/15 од 02.02.2015. године, чија је примена уговорена од датума потписивања до 31.12.2015. године.

Увидом у наведене уговоре, након анализе уговорних одредби, Комисија је утврдила да је у оба уговора, одредбом члана 3., купац преузео обавезу да ће се у даљој продаји производа који су предмет Уговора – спортска обућа, текстил и реквизити (производи робних марки PUMA,

SERGIO TACCHINI, RUSSELL ATHLETIC), на тржишту Републике Србије, придржавати минималних малопродајних цена које одређује продавац - N SPORT, а које су саставни део ценовника продавца.

Истим чланом у оба наведена уговора дефинисана је и обавеза купца у евентуалној даљој veleпродаји, према којој купац - ЂАК мора да обезбеди да се и његови купци предметних производа, у даљој продаји, придржавају истих минималних малопродајних цена, које одређује и прописује својим ценовником N SPORT.

На основу претходног налаза Комисија је основано претпоставила да су наведени уговори рестриктивни споразуми који нису, нити могу бити, изузети од забране у складу са Законом, те као такви представљају повреду конкуренције из члана 10. Закона.

Комисија је, такође, основано претпоставила да наведени уговори представљају типске уговоре које је продавац - N SPORT примењивао у свом пословању и са другим купцима истих производа.

Чланом 35. став 1. Закона прописано је да Комисија покреће поступак испитивања повреде конкуренције по службеној дужности, када на основу достављених иницијатива, информација и других расположивих података, основано претпостави постојање повреде конкуренције, а како је на основу свега претходно наведеног основано претпостављено постојање повреде конкуренције, одлучено је као у ставу I диспозитива овог Закључка.

Комисија ће у испитном поступку, сагласно члану 41. Закона, предузети све потребне доказне радње у циљу правилног утврђивања чињеничног стања, испитати постојање повреде конкуренције, а по окончању поступка донети коначну одлуку о постојању повреде конкуренције.

Комисија ће, такође, испитати постојање истих или сличних рестриктивних споразума које је N SPORT евентуално закључивао и са другим купцима истих производа и у истом периоду, а зависно од конкретних налаза и оцена биће донети посебни закључци.

Сагласно одредбама члана 35. став 2. Закона одлучено је као у ставу II диспозитива овог Закључка.

Сагласно члану 40. став 1. Закона одлучено је као у ставу III диспозитива овог Закључка.